

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ اگست ۲۰۱۸

دو برخورد کاملاً متضاد دولت دست نشانده

۲

چهارشنبه- ۱۷ اسد ۱۳۹۷ - کابل: و اما این که چرا دولت دست نشانده در جایی که ظاهراً می باید قوت خود را نشان داده، افراد مدافعش را از مرگ نجات دهد، استیصال و ناتوانی اش را تا سرحد مرگ مدافعانش به نمایش می گذارد و در جای دیگر، به سرعت برق خود را سروقت یکی از خونریز ترین و جنایتکارترین دشمنان مردم رسانیده آنها را از مرگ محتوم نجات می دهد و سه وقت پلو و چلو برای آنها حواله می نماید، بر می گردد به:

۱- خلاف یک تصور ساده لوحانه که برخی ها از در دشمنی با "غنی احمدزی" و مجموع "باندارگ" می کوشند تمام کاستی ها و پلیدی ها را به وی و نزدیکانش نسبت دهند و نا آگاهانه وی را در عملکردهای مستقل معرفی می دارند، واقعیت امر این است که "غنی احمدزی" و "غنی احمدزی" ها در یک حاکمیت دست نشانده از خود هیچ گاهی نه صلاحیتی دارند و نه هم اراده ای تا بر مبنای آن کاری را انجام دهند و یا از انجام کاری امتناع بورزند. آنها در دستان نیروهای اشغالگر و استعمار گران، حیثیت همان برده ای را دارند که ارسطو در زمانش آنها را "ابزار ناطق" نامیده بود. یعنی آنها به مثابه ابزار اجرائی نیات و اهداف استعمار، کاری را انجام می دهند که اربابان شان به آنها فرمان اجراء می دهد و از کاری امتناع می ورزند که اربابان شان منع کرده اند.

در نتیجه وقتی می بینیم، قاتلان خلق ما با اعزاز و اکرام از مرگ نجات می یابند و به جای گلوله آتشین، غذا های غنی از ویتامین زهر مار می کنند، باید اذعان داشت که "غنی احمدزی" و مجموع "باندارگ" فقط دستورات ارباب را انجام داده اند.

۲- نجات جان افراد داعش از مرگ محتومی که طالب برای شان فراهم نموده بود، در واقع حقشناسی و پایبندی به تعهدات را از جانب "غنی احمدزی" و "باندارگ" عیان می سازد. اگر کسانی هم پیدا شوند که تا حال نتوانسته باشند رابطه بین "باندارگ" به خصوص ریاست امنیت ضد ملی با داعش را درک نموده باشند، مشکل خودشان است و به "غنی احمدزی" هیچ ربطی ندارد.

"غنی احمدزی" و مجموع "باندارگ" خوب می دانند، که این خودشان بود که چند نفر بی سروپای و چند انسان میهنفروش و آدمکش را قبای داعش بر تنشان نموده به جان مردم انداختند، تا به مثابه ابزار اجرائی- منتهای مخفی- اشغالگران به سرکوب خلق بپردازند. مطمئناً در همان حین اعزام این نکته به مثابه تشویب مطرح شده که اگر آنها

مورد حمله مردم و یا طالب قرار بگیرند، چه کمکی از دولت دست نشانده می توانند انتظار داشته باشند؟ با اطمینان در همانجا از جانب اشغالگران و دولت دست نشانده تعهد سپرده است که به هیچ کسی این اجازه داده نخواهد شد تا به داعش آسیبی وارد نماید. در همان وعده گفته شده است هرگاه کدام واحد امنیتی دولت دست نشانده با آنها برخورد نماید، آن واحد را از سر راه شان برخواهند داشت و هرگاه رقبای قدرت استعماری از سنخ طالب بخواهد به آنها ضرری برساند، آنها را نجات خواهند داد، کاری که انجام دادند و باید به آنها تبریک گفت.

۳- واما این که چرا برای نجات جان سربازان مدافع حاکمیت دست نشانده اقدام نمی نمایند، همان ضرب المثل ما مردم کوهدامن زمین صدق می نماید که گفته اند: "سنگ هم مفت و گنجشک هم مفت"

استعمار می داند، این کسانی که به خاطر ۳۰۰ دالر ماهوار، گذشته از این که حیات خود را به خطر می اندازند، ننگ بردگی و خدمت به اشغالگران را نیز در کارنامه ننگین شان برای فرزندان شان به میراث می گذارند، ارزش آن را ندارند تا برای نجات جان شان، ریسکی صورت گرفته در جوشاجوش جنگ جهت نجات جان شان اقدامی صورت گیرد.

آنها کسانی اند که با ایستادن در کنار اشغالگران، نزد اشغالگران نیز از حیثیت و اعتباری برخوردار نیستند، به همین لحاظ کسی برای شان هیچ ارزشی قایل نیست.

۴- دولت دست نشانده به حکم و فرمان بادارانش هرچه دلش خواست انجام می دهد چون می داند به جای خاک مرده، دالر بر روی مردم زده است و همان طوری که گویا پاشیدن خاک مرده بر در و دیوار یک محله، آن را به سکوت گورستانی می برد، دالر هم عین خصوصیت را دارد.

هرگاه خواسته باشیم چنین نشود برماست، که تا زمانی که دشمنان و قاتلان ملت را بر چوبه دار ندیده ایم، سرکها را ترک نکنیم.

سرکها ما را می طلبد!!